

Stockholms d / Feb. 1878.

Min älskade Axel!

Tag dig nu en stilla stund till läsning och betraktande af hvad jag här önskar meddelas dig. Kan du icke nu vid mottagandet här af femte en raden, så låt dessa reor
hela, ty jag önskar att få tala med dig såsom ensam och
stilla från andra tankar. — Jag ställer det nu för mig
som sätta vi ensamma, du och jag och jag lagga ned för
dig mitt hjertas bekymmer, hvad dig angår, mitt barn.

Du är nu icke nära i det underjordiska hemmet
i Bjersskog, du har nu börjat en skala i en stad. Skolan
har ju mycket godt med sig i många fall, men Axel! många
prestelser, många tillfällen till ont kunna och föras till dig ge-
nom de många kamrater du der kommer i beröring med om
du ej själv nog vakar och icke följer det rätta, utan det bättre
som sakta viskar inom dig. — Axel, hör mitt hjertas bön, icke
alldelas utan föra skufva jag detta, om du ser, eller hör något
roligt hos, eller bland kamraterna, men som du när du gör dig
tid kunna efter, icke kunna riktigt så ^{icke} deltag deri. Fly
allt sådant! Det känns svårt för mig, att icke få vara nära
dig nu och få följa dig, men jag vet, att du ej vill bedröfa

mig, håll blott uti omö, att hålla dig ifrån det onda
utom, det finnes ändå så mycket inom. Glöm aldrig
huru af hjärtat vär Kandidaten vill dig och huru mycket
det är att värden står någon har hjerta för mig. Kom
och ihåg huru onödan han är och huru väl det
behöves, att du skänker honom glädje. Ja, jag tänker
mig att ^{de} råda god trynad mellan eder der näre i ens-
ligheten. Postgången går nu fort du är allra närmare
än på Björnsköj, vi skola skufva ofta och du skall
tala om allt för mig, isynnerhet hvad samme är och med
denna tillit om en hel öppenhet och upprigtighet skall
nog detta manöver gå, ehuru jag saknar dig och fruktar,
att du skall låta det onda få rum.

Så och att icke infälvra dig allt för mycket med de
manga nya föremålen för denna korta tid och bevara i
trogen tänka dina sysskon och där hem, vi sakna dig nu
synnerligen sedan du kommit till Lund, särskilt Carl
och jag, öfver K. Kvingvist sakna vi, men det är så, lifvet
har sina trångmål tillfägi af synden. Med detta är
ej meningon, att på något sätt nedstämme dig, men
att stärka dig deri, att fulla och troget skata ditt
arbete och för ofrigt lefa för ditt hem på det sätt,
att du nu bildas till en stadig och trofast gane, som icke
öpnar sig för intryck från alla håll. Ditt förhållande mot

Kandidaten har du också att betrakta som ett förhållande
mot hemmet, då han nu denna tid låter vara hos dig,
som min omvårdnad icke för det närvarande kan sträcka sig
till dig. Skulle han ej stanna hos dig blifve det mig ett
stort bekymmer. —

ef Kandidaten hade jag, att du blifvit något
närmare ^{bekant} med en snäll, men fattig gane hvilket gladd
mig. Sak att omhulda honom något, hvad du kan, men
närma dig ej flere, helt som höra för samvets blir så kont.
och du de närmast alltid har Kandidaten hemma, hvilket
Carl skulle sätta så mycket värde på att hafva här.

Na skall jag meddelas dig, något som
säkerligen kommer oöfventat. Fröken Lundström
slutar sin lif här i Lördags den 26 Jan, men säga behöfva
och bora vi ej, ty han dog jublande öfver det som ventas
honom, var läs från jagon och långtäre efter det himmel-
ska, icke hans anhöriga tyckes kunna säga, huru myc-
ket de än känna det, tillfägi af hans saliga flyttning.

Huru det nu blir ställt för hans onka är oöfvent,
dunkelt står det nu, utan penningar är hon nu, men
nog yppas det något för henne. Jag tänkte säga dig
om du ej ville att jag skulle uttaga från spisenken

af de penningar Pappa för dig visade du, 50 kr eller
som du tycker och lämna henne nu då hon varit behöfvad
och behöfvad så väl till begravning och allt, jag minskade
och att du skref något till Carl och meddelade honom
dina Tankar med uppmaning, eller säga om icke han ville
göra det samma
följa exemplet och uttaga samma summa. - Jag vet
hur mycket penningar som alltid behöfvades vid ett sådant
tilfälle och hvilket ståt skal vi hade af våra Tacksmän
att vi icke behöfve hafva bekymma derför.

Om söndag blir begravningen på Blieds-kyrkogården,
en vacker plats är dess belägenhet på en höjd.
Jag tänkte äfven förestå dig om du ej medvetsamma
ville uttaga 25 kr. som du kunde hafva, att använda till
mat, eller annat nödvändigt för din fattige kamrat,
men under bestämt tysthetslofte af honom, ty hvad man
så gör bör ingen veta, mer än du och han samt Han-
didaten. Kan det icke ske mellan eder bör du icke ens
gifva något, ty då blefve det till skada. Det är förädmju-
kande att hafva något att gifva då man oftest är mer
öfvrigt till en som mottager.

På söndagen skola vi tillsammans tänka på familjen
Lundström, troligen är begravningen på söndagen. Han har
 varit klen en längre tid och under den vakat ofta under natten
 samt bedit mycket. - Görna för mig kunna dina brev läsas, eller höras
af Renvidetum - Då ni blott äro två behöfvad & ossa dett förklaringsfullhet.

Om små nyheter från Tala ofta om sig med tyvillighet, de sakna nu.
Edm
om möjligt tillgifva Morsen -

Något tillägg² ännu. I mina föregående brev
har jag endast lemnat dig mina medvetanden
men ej svarat något på dina. Tack för det samma!
Jcke var det alls att undra på, att du ej haft tid
att skrifa under denna tid. Går att höra att
du läser på mycket, så att du är säker, eller bli
säker i dina stycken, man får alltid gå på det så.
Det är ju nämligen, att du kan hjälpa dina
kamrater med afvärtningar och så.

Reddet ännu roer dig mest?

Skrif om huru du tillbringar dina aftnar.
Du kan ju baka ett brev och skriva till i sänder
i det samma dina tankar.

Dina små syskon helsa dig hjertinnligt.

Din

M.

Wm. Emanuel

D. 9 Feb. 1878